

EGUZKIARI ABESTIA

(F. Mistral'ena)

Provenza'ko eguzki aundi, - ipar-aizearen aita-kide pozkor, - zu, Durenko odol gabetzen dozun ori - Krau'ko ardao ibai bat bezela.

Dizdiz eragiozu sutontzi gorri orri! - Egotz eizuz itzalak eta izurriak! - Arin! Arin! Arin! - Ager zakiguz, eguzki eder!

Zure garrak erreten gaitu, - ta, alan be, uda etortean, - Aviñon, Arles eta Marsellak - jainko bat legez zaitue artzen.

Dizdiz eragiozu zeure sutontzi gorri orri! - Egotz eizuz itzalak eta izurriak! - Arin! Arin! Arin! - Ager zakiguz, eguzki eder!

Zu ikusteko, lertxunak - gero ta gorago digoe, - eta ziza gaixoa - kardulatz oiñean azten da.

Dizdiz eragiozu zeure sutontzi gorri orri! - Egotz eizuz itzalak eta izurriak! - Arin! Arin! Arin! - ager zakiguz, eguzki eder!

Eguzkiak, lagunak, lana ta - abestiak sortzen dauz, - eta aberriazko maitasun-sua - , eta errimin gozoa.

Dizdiz eragiozu zeure sutontzi gorriari! - Egotz eizuz itzalak eta izurriak! - Arin! Arin! Arin! - Ager zakiguz, eguzki eder!

Eguzkiak ludia argitzen dau - eta berotuz, berau janaritu... - Ezpei iñoiz estali! - , ororen azkena bait litzake.

Dizdiz eragiozu zeure sutontzi gorriari! - Egotz eizuz itzalak eta izurriak! - Arin! Arin! Arin! - Ager zakiguz, eguzki eder!